

# คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3957/2534

พันเอก หลพล พินทุ โยธิน กับพวก โจทก์ นาง อติสัย อ่าว สุวรรณ ผู้ร้อง เจ้าพนักงาน พัทธภัทรทรัพย์ ผู้คัดค้าน บริษัท เดอะไพรามิด เอ็นเตอร์ไพรซ์ กับพวก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 85, ป.วิ.พ. มาตรา 86, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 119

## ย่อ / หลักกฎหมาย

ทางสอบสวนของเจ้าพนักงานพัทภัทรทรัพย์ของจำเลยที่ 2 ได้ความ ว่าจำเลยที่ 2 ในฐานะกรรมการของจำเลยที่ 1 สั่งให้ บ. ถอนเงินจากบัญชีเงินฝากในธนาคารของจำเลยที่ 1 ไว้ใช้ในกิจการของจำเลยที่ 1 ก่อนที่จำเลยที่ 2 จะหลบหนีไป ต่อมา บ. ได้มอบเงินที่ถอนมา ให้ผู้ร้องรับไว้ เจ้าพนักงานพัทภัทรทรัพย์ของจำเลยที่ 2 จึงมีหนังสือ ทวงหนี้ และหนังสือยืนยันหนี้ให้ผู้ร้องชำระเงิสดังกล่าว แก่กองทรัพย์สิน ของจำเลยที่ 2 ผู้ร้องยื่นคำร้องคัดค้านต่อ ศาลชั้นต้น ครั้นถึงวันนัด ไต่สวน ผู้ร้อง แถลงไม่สืบ พยานบุคคล แต่ขอให้ศาลชั้นต้นเรียกเอกสารบัญชีเงินฝากจากธนาคาร โดยอ้างว่าเป็น บัญชีเงินฝากของจำเลยที่ 1 ซึ่งหากได้ความ ดังกล่าวก็อาจเป็นจริง ตามที่ผู้ร้องอ้างว่าเงินในบัญชีไม่ใช่เงินของ จำเลยที่ 2 และมี ปัญหาต่อไปว่า การที่จำเลยที่ 2 สั่งให้เบิกเงินจาก บัญชีเงินฝาก ของจำเลยที่ 1 แล้ว ต่อมา มีการมอบเงิสดังกล่าวให้ผู้ร้อง จะถือ ว่าเป็นสิทธิเรียกร้องของจำเลยที่ 2 ที่เจ้าพนักงานพัทภัทรทรัพย์ ของ จำเลยที่ 2 มีสิทธิเรียกให้ชำระหนี้หรือไม่ ซึ่งประเด็นดังกล่าว ศาลจะต้อง พิจารณาตามพ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 119 เมื่อผู้ร้องอ้าง เอกสาร ที่ยังไม่ เข้าสู่สำนวนศาล ศาลชั้นต้นจึงไม่มี ข้อเท็จจริงใดที่จะสั่งว่าเอกสารดังกล่าวไม่จำเป็นแก่คดี และหาก ได้เอกสารดังกล่าวมา แล้วผู้ร้องไม่สืบพยานอื่น หน้าที่นำสืบต่อไป ย่อมเป็นของเจ้าพนักงานพัทภัทรทรัพย์ ที่จะต้องพิสูจน์ตามประเด็น ที่ตนยกขึ้นคัดค้าน คำร้องของผู้ร้อง การที่ศาลชั้นต้นด่วนงดสืบพยาน ผู้ร้องโดยไม่เรียกเอกสารดังกล่าวให้แล้ววินิจฉัยว่าผู้ร้องไม่สามารถนำสืบได้ตามคำร้อง ให้ยกคำร้องของผู้ร้อง จึงเป็นการไม่ชอบ.

## คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นมีคำสั่งพัทภัทรทรัพย์จำเลยที่ 2 เด็ดขาด เจ้าพนักงานพัทภัทรทรัพย์สอบสวนกิจการและทรัพย์สินของจำเลยที่ 2 แล้วมีหนังสือแจ้งให้ผู้ร้องชำระหนี้และยืนยันหนี้ไปยังผู้ร้อง ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ร้องมิได้เป็นหนี้จำเลยที่ 2 เจ้าพนักงานพัทภัทรทรัพย์สอบสวนได้ความเพียงว่ามีการเบิกเงินของจำเลยที่ 1 ในบัญชีธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด สาขาราชเทวีซึ่งมิได้เป็นบุคคลล้มละลาย เจ้าพนักงานพัทภัทรทรัพย์จึงไม่มีอำนาจติดตามหนี้รายนี้ ขอให้เพิกถอนคำสั่งของเจ้าพนักงานพัทภัทรทรัพย์ที่สั่งให้ผู้ร้องชำระเงิสดังกล่าว แก่กองทรัพย์สินของจำเลยที่ 2 เจ้าพนักงานพัทภัทรทรัพย์ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้ร้องได้รับเงินจากนายบุญชู พงษ์มงคลสาม จำนวน 500,000 บาท ซึ่งจำเลยที่ 2 ในฐานะกรรมการรองผู้จัดการของจำเลยที่ 1 สั่งให้นายบุญชูเบิกไปจากบัญชีของจำเลยที่ 1 จำเลยที่ 2 กับพวกตั้งบริษัทจำเลยที่ 1 ขึ้นบังหน้าหลอกลวงประชาชน การรับจ่ายเงินของจำเลยที่ 1 กระทำเพื่อประโยชน์ของจำเลยที่ 2 กับพวก เจ้าพนักงานพัทภัทรทรัพย์จึงมีอำนาจรวบรวมทรัพย์สินของจำเลยที่ 2 ขอให้ยกคำร้อง ขึ้นพิจารณา ทนายผู้ร้องแถลงไม่สืบผู้ร้องคงติดใจให้ศาลชั้นต้นเรียกบัญชีกระแสรายวันเลขที่ 3788 ของจำเลยที่ 1 จากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด สาขาราชเทวีมาประกอบการพิจารณา ศาลชั้นต้นเห็นว่าไม่จำเป็นแก่คดี จึงสั่ง

ให้ดเรียกเอกสารดังกล่าว แล้วมีคำสั่งให้ยกคำร้องของผู้ร้อง ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน ผู้ร้องฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาจะต้องวินิจฉัยว่า ที่ศาลชั้นต้นสั่งดเรียกพยานเอกสาร และมีคำสั่งยกคำร้องของผู้ร้องนั้น ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ผู้ร้องฎีกาว่า เอกสารที่ศาลชั้นต้นไม่เรียกมานั้นเป็นบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน ที่จำเลยที่ 1 เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคาร มิใช่บัญชีของจำเลยที่ 2 ซึ่งหากเป็นเช่นนั้นจริงก็อาจเป็นไปตามคำร้องของผู้ร้องที่ว่าเงินในบัญชีมิใช่เงินของจำเลยที่ 2 และผู้ร้องมิได้เป็นหนี้จำเลยที่ 2 เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีหนังสือทวงหนี้ไปยังผู้ร้องอาจจะไม่ชอบด้วยกฎหมายและผู้ร้องไม่จำเป็นต้องชำระหนี้ตามหนังสือยืนยันหนี้ของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ส่วนการที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ยื่นคำคัดค้านคำร้องของผู้ร้องว่า ผู้ร้องได้รับเงินสดจำนวน 500,000 บาท จากนายบุญชู พงษ์มงคลสาม ซึ่งได้รับคำสั่งจากจำเลยที่ 2 ให้เบิกเงินจากบัญชีธนาคารของจำเลยที่ 1 ไปให้ผู้ร้องโดยผู้ร้องเป็นผู้ลงลายมือชื่อรับไว้ นั้น เป็นเพียงคำคัดค้านของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ยังไม่ปรากฏว่าผู้ร้องยอมรับในประเด็นที่คัดค้าน ทั้งไม่ปรากฏด้วยว่า เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้คัดค้านได้อ้างส่งเอกสารใด ๆ ต่อศาลพอที่ศาลชั้นต้นจะใช้เป็นหลักฐานในการมีคำสั่งให้ดสืบพยานผู้ร้อง และศาลฎีกาเรียกสำนวนการสอบสวนของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์และสำนวนที่เกี่ยวข้องมาตรวจดูได้ความว่า เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้หลักฐานการเป็นหนี้รายนี้จากสำนวนคดีล้มละลาย หมายเลขแดงที่ ล.287/2528 ของศาลชั้นต้น ซึ่งโจทก์ในคดีดังกล่าวฟ้องขอให้นายปรีชา สีโรรส เป็นบุคคลล้มละลาย นายปรีชาเป็นกรรมการผู้จัดการบริษัทจำเลยที่ 1 ส่วนจำเลยที่ 2 เป็นกรรมการของจำเลยที่ 1 นายปรีชานำเงินของจำเลยที่ 1 จำนวนมากหลบหนีไป จำเลยที่ 2 จึงให้นายบุญชู พงษ์มงคลสาม ไปเบิกเงินจำนวน 500,000 บาทจากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด สาขาราชเทวี บัญชีเลขที่ 3788 ซึ่งเป็นบัญชีเงินฝากของจำเลยที่ 1 เพื่อใช้จ่ายในกิจการบริษัทจำเลยที่ 1 ไปก่อน แล้วจำเลยที่ 2 หลบหนีไป ต่อมานายบุญชูนำเงินดังกล่าวไปให้ผู้ร้องลงชื่อรับไว้ ข้อเท็จจริงดังกล่าวนี้หากศาลชั้นต้นพิจารณาได้ความย่อมมีปัญหาที่ศาลชั้นต้นจะต้องวินิจฉัยว่าสิทธิเรียกร้องที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะเรียกร้อง ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 119 นั้น เป็นสิทธิเรียกร้องของจำเลยที่ 2 หรือของจำเลยที่ 1 เพราะผู้ร้องปฏิเสธว่ามีได้เป็นหนี้จำเลยที่ 2 ข้อที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ มาตรา 119 ได้กำหนดให้ศาลเป็นผู้พิจารณา เมื่อผู้ร้องมีหน้าที่นำสืบก่อนตามที่ศาลชั้นต้นกำหนดและผู้ร้องยังติดใจอ้างเอกสารซึ่งยังไม่ปรากฏเข้าสู่สำนวนศาลแต่อย่างใด ศาลชั้นต้นจึงไม่มีข้อเท็จจริงใดที่จะสั่งว่าเอกสารดังกล่าวไม่จำเป็นแก่คดี และหากได้เอกสารดังกล่าวมาแล้วผู้ร้องไม่มีพยานอื่นอีกต่อไป หน้าที่นำสืบต่อไปย่อมเป็นของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการที่จะพิสูจน์ให้ได้ตามประเด็นที่ตนยกขึ้นคัดค้านคำร้องของผู้ร้อง ศาลจึงจะวินิจฉัยว่าจะยกคำร้องของผู้ร้องหรือไม่ ฉะนั้น การที่ศาลชั้นต้นด่วนดสืบพยานเพราะผู้ร้องแถลงไม่ติดใจสืบตัวผู้ร้องแต่ยังติดใจสืบพยานเอกสารซึ่งเป็นสาระสำคัญในการปฏิเสธหนี้ของผู้ร้องจึงเป็นการไม่ชอบ พินิจจากคำสั่งของศาลชั้นต้นและคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ให้ศาลชั้นต้นดำเนินกระบวนการพิจารณาใหม่ นับแต่ให้เรียกเอกสารตามที่ผู้ร้องอ้างและดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อไปแล้วมีคำสั่งใหม่ตามรูปคดี.

## องค์คณะ

ประจักษ์ พุทธิสมบัติ · สวิน อักษรายุธ · จรัส อุดมวรชาติ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/>

